

[Udenrigsministeren.]

forelagt. Det ærede Medlem staar nu over for Meddelelserne om, hvilke Varer der staar paa en Art bunden Liste over for England som tilsvarende over for Tyskland. Saa siger det ærede Medlem: Naar der nu er en stigende Indførsel fra England, maa der blive en større Margin. Det gælder altsaa Aarene 1937 og 1938 i Forhold til 1936. Dèr er Forholdet nu dette, at i Aaret 1937 var der en Fremgang i vor Indførsel fra England paa noget under 2 Mill. £. I Aaret 1938 har der været en Tilbagegang i vor Indførsel af engelske Varer paa noget over 1 Mill. £, og Resultatet er da dette, at vi nu staar med saadan noget som $\frac{3}{4}$ Mill. £ eller deromkring mere end i 1936. Samtidig er der paataget nye Forpligtelser over for England paa rigelig 1 Mill. £. Det er mig da ikke muligt at se, hvorledes den saakaldte Margin er blevet større derved.

Men det afgørende er jo ikke for den Stilling, vi staar i over for England i Forholdet til Tyskland, hvorledes Kulprisen svinger, og hvilken Margin dette tilvejebringer, men det er jo Indførselen med Hensyn til de Vareomraader, der interesserer begge de to Lande, og naar det ærede Medlem gennemser de Lister, som har været til hans Raadighed, saa vil han deraf se, at de Varer, der er bundet over for Tyskland, og de Varer, der er bundet over for England, paa en Række meget vigtige Omraader er de samme. Det er nemlig de samme Grupper af Varer, som de to Lande hver for sig ønsker at indføre til os, og det er dertil, Intereserne i de to Lande knytter sig.

Det ærede Medlem siger det, som jeg af og til hører, at vi med Hensyn til England fører en Skræmmepolitik. Dette er saa urigtigt, som det overhovedet er muligt. Jeg tror dertil at kunne sige dette, at den Tilbøjelighed, som man under Iveren for først og fremmest at stirre mod Tyskland viser til at tage meget let paa vort Handelsforhold til England, er virkelig afgørende farlig for Danmarks handelspolitiske Stilling. Jeg prøver ikke, og jeg ønsker ikke at benytte nogen Art af Skræmmebillede, men jeg vilde anse det for ganske uforsvarligt fra min Side, hvis jeg ikke, hver Gang denne uforsigtige Bedømmelse af Situationen melder sig, her i Rigsdagen, eller hvor jeg ellers møder den, advarede paa det stærkeste imod at lade den blive bestemmende for Danmarks Holdning. Dette være da ogsaa sagt til det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram.

Det er jo saaledes, at den Opfattelse, som Englænderne har, ikke er uden Betyd-

ning for os. Det synes, som om ærede Medlemmer har en Evne til at danne sig en Forestilling om, hvorledes Englænderne burde tænke, hvorledes Englænderne burde føle, men vi ved alle, i hvert Fald alle, der har deltaget i Forhandlingerne med Englænderne, hvorledes de virkelig tænker og føler. Dèr kan det ikke nytte at sige til dem, hvad det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram nu sagde, at England havde jo faaet saa meget forøget Handel med Danmark i Forhold til 1929. Det har de, men Forholdet var dengang et Handelsforhold mellem Danmark og England, hvor der paa den ene Side stod 1 og paa den anden Side mellem 4 og 5. Det var dette, som var det fundamentale for England i hele Handelsforhandlingen med os, at faa dette ændret, og det blev ændret ved de to Aftaler, vi traf med England. Paa den Ordning hviler de Forpligtelser, som England i Øjeblikket har med Hensyn til Baconimporten fra Danmark, den Baconimport, som i Øjeblikket er vort Hovedpunkt i dansk Økonomi. Derpaa hviler ogsaa Forpligtelsen for England til ikke at foretage en Forskydning i den Begunstigelse, England har givet sine Dominions i Forhold til Danmark med Hensyn til Smør og andre Varer; og dette er, hvor vigtigt Samhandelen med Tyskland end er, dog til syvende og sidst det vigtigste for Danmark med Hensyn til vor Handelsforbindelse, navnlig for det danske Landbrug. Vor Udførsel til England ligger 2—3 Gange højere end vor Udførsel til Tyskland, og intet andet Land noget Sted vil vi være i Stand til at sælge blot en nogenlunde betragtelig Brøkdel af de Varer til, som vi nu sælger til England. Derfor tager de ærede Medlemmer fejl, naar de stadig skyder dette Hensyn i Baggrunden.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde herom, at den virkelige Bevæggrund til det, vi foretager, er jo Fagforeningernes Interesser. Ja, det sidder nu engang i Hovedet paa ærede Medlemmer, og jeg tror, at intet Tal, ingen Kendsgerninger, ingen Forklaringer eller Oplysninger vil kunne bringe det ud af de Hjerner, i hvilke Bevidstheden derom nu engang er indgaaet med urokkelig Magt. Men Ledetraaden for Regeringens Politik, saadan som den har været ført, har været et billigt Hensyn til de forskellige Erhverv i Danmark, og dertil føjer jeg dette, at da Landbruget var det Erhverv, der paa Grund af verdensøkonomiske Forhold ramtes haardest af den nye Tilstand, ja, saa blev vi ganske naturligt nødt til og interesseret i først og fremmest at lægge